

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/13/2013
Identifikačné číslo spisu:	2012200202
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2012200202.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD., v právnej veci navrhovateľky: J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, 29. augusta 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 44Sd/43/2012-65 zo dňa 25. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 44Sd/43/2012-65 zo dňa 25. marca 2013 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím odporkyne zo dňa 18.01.2012 č. 585 623 6760 0 odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zo dňa 11.01.2012.

Po podaní opravného prostriedku navrhovateľkou odporkyňa rozhodnutím č. 585 623 6760 0 zo dňa 27.11.2012 zrušila pôvodné rozhodnutie (č. 585 623 6760 0 z 18.01.2012) a ďalším rozhodnutím č. 585 623 6760 0 zo dňa 30.11.2012 (ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu) priznala navrhovateľke od 30.10.2012 invalidný dôchodok v sume 177 Eur s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredie zo dňa 30.10.2012 sa zmenila u navrhovateľky miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou z 35 % na 45 %.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že podľa jeho názoru bol zdravotný stav navrhovateľky posúdený riadne a predložené lekárske správy boli dostatočným podkladom na posúdenie jej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku. Navrhovateľka nepredložila súdu dôkaz, ktorý by preukazoval, že by sa posudkoví lekári pri skúmaní jej zdravotného stavu nezaoberali jej celkovým zdravotným stavom, resp. že by nezhodnocovali všetky nálezy nachádzajúce sa v zdravotnej jej

dokumentácii, preto súd neprihliadol na nové skutočnosti preukázané po vydaní napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že pre súd je rozhodujúci stav, z ktorého správny orgán vychádzal v čase vydania napadnutého rozhodnutia a poučil navrhovateľku, že pokiaľ dodatočne predkladané nové lekárske správy by preukazovali zhoršenie jej zdravotného stavu, má právo opätovne žiadať odporkyňu o znovuposúdenie zdravotného stavu a prehodnotenie výšky jej invalidného dôchodku.

Proti rozsudku podal navrhovateľka včas odvolanie, ktorým namietala, že od roku 2009 bola liečená u neurológa na depresívne poruchy, o čom predložila aj zdravotnú dokumentáciu, ktorú však súd nevzal do úvahy. Žiadala uznať invaliditu spätne od 01.06.2011 a prisľúbila zadovážiť odborné stanovisko ošetrojúceho lekára s kópiou správy o liečení z roku 2009.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že námietky navrhovateľky v odvolaní, nie sú opodstatnené. Navrhovateľka neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúc om určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto jej nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.05.2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľka žiadosťou zo dňa 11.01.2012 požiadala o invalidný dôchodok, ktorý žiadala priznať od 31.05.2011. Podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Trnave, zo dňa 11.01.2012, navrhovateľka nie je invalidná, pretože miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 35 %, pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí podľa kap. XV, odd. G, pol. 6, písm. b/ prílohy č. 4 zákona - obmedzenie pohyblivosti dominantného ramena.

Na základe uvedeného posudku odporkyňa rozhodnutím zo dňa 18.01.2012 zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovaný dňa 03.04.2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Trnava a dňa 24.04.2012 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, so sídlom v Trenčíne, ktorí dospeli k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľky, a to na základe stanovenia zhodnej diagnózy rozhodujúceho zdravotného postihnutia (kap. XV, odd. G, pol. 6b/) s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %, pri zhodnotení iných zdravotných postihnutí (myasténia gravis, dorzalgia) odôvodňujúcich navýšenie miery poklesu o 10 %, teda na 35 %.

Krajský súd po predložení nových lekárskejších správ navrhovateľkou nariadil odporkyni doplniť dokazovanie. Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne- ústredia, so sídlom v Trenčíne v posudku zo dňa 30.10.2012 konštatoval, že od posledného posúdenia sa zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, bola prvýkrát hospitalizovaná na psychiatrii pre neprimerané afektívne reakcie a jej stav (epizóda stredne ťažkej depresie kap. V, pol. 3a) s prevahou neurotickej symptomatológie bez endogénneho podkladu ochorenia zodpovedá dolnej hranici zákonom stanoveného rozmedzia, t. j. 35 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tiež vzhľadom na VŠ vzdelanie s veľkou možnosťou kompenzácie. Ostatné ochorenia ostávajú nezmenené, umožňujúce navýšenie o maximálne možných 10 % na celkových 45 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou odo dňa posúdenia, t. j. od 30.10.2012, nakoľko nie je splnená podmienka dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu pri invalidizujúcom ochorení. Následne na to odporkyňa zrušila pôvodné zamietavé rozhodnutia a novým rozhodnutím č. 585 623 6760 0 zo dňa 30.11.2012, ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu, priznala navrhovateľke invalidný dôchodok v sume 177 Eur od 30.10.2012. Vzhľadom na to, že ani potom navrhovateľka so závermi posudkového lekára nesúhlasila z dôvodu, že posudkový lekár nebral ohľad na to, že depresívnou poruchou trpí už od r. 2009 a navyše sa podrobila operácii hrubého čreva, pričom jej zistili pozitívny nález, bol jej zdravotný stav opätovne preskúmaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, so sídlom v Trenčíne dňa 21.02.2013, ktorý dospel k rovnakému záveru o charaktere rozhodujúceho zdravotného postihnutia ako aj iných zdravotných postihnutí.

Podľa posudkového lekára z nových doložených lekárskejších vyšetrení vyplýva, že rozhodujúce postihnutie sa zlepšilo po subjektívnej objektívnej stránke a je živé len ďalšími nedoriešenými ťažkosťami z iných lekárskejších odborov. To potvrdzuje reaktívny pôvod ochorenia s dobrou prognózou. Navrhovateľka má navýšené rozhodujúce postihnutie o maximálne možných 10 %, preto tieto nové ochorenia nijakým spôsobom nemôžu ovplyvniť doterajšie posúdenie a nie je preto dôvod na zmenu miery poklesu. Pokiaľ navrhovateľka žiada znova posúdiť dátum vzniku invalidity na základe neurologického vyšetrenia zo dňa 21.09.2011, v tomto zápise sú subjektívne udané poruchy spánku a depresívne ladenie, v časti objektívneho vyšetrenia chýba akákoľvek zmienka o tomto ochorení, ktoré je uvedené len v závere ako „depresívna porucha“ a navrhovateľka pre ňu nie je liečená, ani odoslaná psychiatrovi. Podľa jeho názoru sa nejedná o neurologickú diagnózu, ktorej posúdenie by bolo v kompetencii neurológa, preto takýto zápis je len informatívny a nemá žiadnu objektívne výpovednú hodnotu. Pre uznanie invalidity je potrebné splniť základnú podmienku dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý je patrične zdokumentovaný. Preto žiadosti navrhovateľky nebolo možné vyhovieť.

S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dôvodne dospel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním boli správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezochoch a vyšetreniach všetkých zdravotných

problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jej pracovný potenciál a za tým účelom nariadil odporkyni doplnenie posudku v súvislosti s novopredloženými dôkazmi. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený, napriek tomu, že tak v odvolaní avizovala. Neuviedla nič nové, s čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná. Odporkyni zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.